

## **Judas og Peter, Jesus disciple.**

### **Gud vælger hvem Han vil.**

”Endog min ven, som jeg stolede på, som spiste mit brød, har løftet hælen imod mig” skrev David i Sl 41 v 10 og viser os hermed, at Judas var forudbestemt til at være blandt de 12 disciple.

Også Peter, som senere blev apostel, kaldte Gud til at være blandt disciplene.

Dette skønt Judas, efter 3 års vandring med Jesus, forråbte Ham og Peter på samme tid fornægtede sit fællesskab med Jesus.

Dog endte de to disciples liv helt forskelligt. Deres karakter var afgørende for deres skæbne.

Judas havde problemer med ærlighed og misbrugte sin position som kasserer til at tage penge fra kassen. Da disciplene på et tidspunkt forarges over Maria Magdalenes ødselhed omkring en dyr olie som hun hældte over Jesus hår, irettesatte Jesus dem, men kun Judas handlede efterfølgende herpå.

Man kan forestille sig, at Judas var vred, bitter eller skuffet over, at Jesus ikke støttede disciplene op omkring deres syn på Maria Magdalenes brug af olien. Judas delte dog ikke sine tanker eller følelser herom med hverken Jesus eller disciplene.

I oprør imod Jesus gik Judas istedet til ypperstepræsterne og bad om penge mod at udpege Jesus for dem. Herefter ventede han på en lejlighed til at forråde Jesus. Bortset fra episoden omkring Maria Magdalenes brug af olie, hører vi ikke rigtig noget til Judas, han var ikke en discipel som trængte sig ind på Jesus.

Da Jesus efterfølgende bekendte over for disciplene, at Han vidste, at Han ville blive forrådt, spurgte Judas ”Det er vel ikke mig, rabbi”?

De andre disciple var uvidende om Judas planer, Judas havde ikke delt hjerte med dem og da Jesus bad Judas om, at gøre hvad han nu skulle gøre, beskrives at ”Satan for i ham”. Skjult synd formodes at være en legal rettighed for Satans misbrug af kristne.

Judas havde nogle følelsesmæssige problemer, ud over penge var der noget, som ikke var brudt i hans hjerte. Noget han ikke erkendte, hvilke hans sidste bemærkning til Jesus kunne tyde på, og noget han i al fald ikke bekendte til hverken sin Herre eller sine med disciple. Judas prøvede at skjule hvad der rørte sig i ham. Umiddelbart kan man ane en underliggende vrede i Judas.

Efterfølgende udpegede Judas Jesus for Ypperstepræsterne.

Peter var en helt anden type discipel end Judas. Flere episoder i bibelen viser, at Peter delte sine spontane tanker og følelser med Jesus, dette også i de andre disciples påhør. Hans åbenhed gav ham flere irettesættelser fra Jesus.

Det ser vi bl.a. i episoden, hvor Peter bad Jesus om at kalde sig ud til ham for at gå på vandet. Jesus gjorde det og det gik fint i starten, men pludselig mistede Peter

fokus på Jesus og begyndte at synke. Han råbte på Jesus for hjælp og klarede vandringsen. Men Jesus kaldte ham efterfølgende for liden troende.

Peter gik også i rette med Jesus. Det da Jesus talte med sine disciple om den lidelse der ventede ham. Jesus vendte sig herefter mod Peter og befalede "Vig bag mig Satan". Han gjorde hermed Peter opmærksom på, at han endnu ikke var parat til at følge Guds plan.

En sidste episode vi vil nævne, er da Peter sagde til Jesus " Selv om alle andre forarges på dig, så vil jeg ikke". Jesus forudså her, at Peter ville fornægte ham 3 gange før hanen gale.

Efter Jesus tilfangetagen angrede begge disciple.

Judas afleverede de penge tilbage, som han havde modtaget for at angive Jesus, han erkendte, at han havde været skyld i en uskyldigs domsfældning. Herefter hængte han sig.

Peter huskede, efter tilfangetagelsen, på Jesus forudsigelse for ham. Han gik udenfor og græd bitterligt. Peter vendte herefter tilbage til disciplene og blev efterfølgende leder af den første menighed.

Begge mænd angrede deres handling, men reagerede vidt forskelligt i deres måde at håndterer deres problemer på.

Judas virkede i sin anger fortsat vred. Der står at han kastede pengene ind i templet. Judas udløste ikke sit hjerte for Herren. Han søgte ikke hjælp. Han inviterede ikke Gud ind i sit hjerte, men gjorde sig hård og løste i stedet problemet på sin egen måde. For ham medførte det døden.

Peter brød sit hjerte. I hans gråd kan vi forestille os, at han udløste sit hjerte ind for Herren, ganske som han altid havde gjort.

Judas havde under hele vandringsen holdt sine inderste følelser for sig selv, mens Peter tilsyneladende kom tættere og tættere på Jesus. Flere gange havde Peter udtrykt sin kærlighed til Jesus omend på sin egen lidt umodne måde. Hans kærlighed til Jesus var heller ikke helt på plads ved fornægtelsen. Her formodes at en frygt overvandt kærligheden, og at denne frygt fik lægedom gennem angeren. Peter formår i al fald fremover at stå fast på og forblive tro over for Jesus.

Der kan næppe herske tvivl om, at Peter havde grebet og forstået Jesus store kærlighed, hvor også tilgivelse og lægedom findes. Peter sagde på et tidspunkt til Jesus " Du er Kristus, Guds levende søn" og Jesus svarede, at det kun kan åbenbares gennem Gud selv. Peter var åben over for Herren.

Peters forståelse for kærligheden og tilgivelsen gav ham tillid til vedblivende at komme til Jesus, også selv om Jesus efterfølgende formanede ham. Peter forstod at formaningerne var givet i kærlighed.

Judas valgte at lukke sine følelser inde og handle på egen hånd. Han gjorde sig hård og uimodtagelig for Guds forvandling med ham. Det selv om Jesus flere gange tydeligt

havde vist, at Han vidste hvad der foregik i menneskets inderste og alligevel formåede at elske og tilgive dem. I stedet blev Judas modtagelig for Satans angreb på ham. I bibelen nævnes, at hovmod står Gud imod. Judas egenrådighed og oprør kan pege hen på, at netop dette kan have forhindret ham i at modtage Jesus kærlighed til lægedom.

Gud kendte til Judas karakter og tillod, at han blev brugt som forræder imod Jesus. Men om Judas havde behøvet at ende sit liv gennem selvmord må stå i det uvisse. En ting er sikkert, Judas havde ikke modtaget endsige forstået Jesus store kærlighed til os mennesker, den kærlighed som også indeholder tilgivelsen, nåden og barmhjertigheden. Der står i 1. joh. 4 v 8 "Den, der ikke elsker, kender ikke Gud, Thi Gud er kærlighed"

Hvor Peter blev mere og mere hengiven over for Jesus og knyttede sig tættere og tættere til Ham, forblev Judas hård og lukket. Judas dannede ikke denne vigtige nære relation til Jesus, hvor han tillod Jesus at komme helt tæt på sig. Han skjulte sine inderste følelser og tanker og afskar sig således fra at få den lægedom i Kristus, som vi er blevet lovet.

1.Joh 4 v 18 siger "Frygt er ikke i kærligheden, men den fuldkomne kærlighed driver frygten ud; thi frygt har med straf at gøre, og den der frygter, er ikke blevet fuldkommen i kærligheden"

At Peter forstod kærlighedens fylde, læser vi i 1. Peter 4 v 8 "Fremfor alt hav inderlig kærlighed til hverandre; thi "Kærlighed skjuler en mangfoldighed af synder""

Og at han også vidste, at vejen dertil var gennem prøvelser viser 1. Peter 4 v 12 – 13, hvor Peter beder os om ikke at være undrende over vores ildprøve, men påpeger, at jo mere vi får del i Kristus lidelser, des mere skal vi glæde os, så vi også kan glæde og fryde os når Kristi herlighed åbenbares.

Jesus kærlighed kendes på, at den er langmodig, mild, den misunder ikke, kærligheden praler ikke, opblæses ikke, gør intet usømmeligt, søger ikke sit eget, lader sig ikke ophidse, bære ikke nag, glæder sig ikke over uretten, men glæder sig over sandheden; den tåler alt, tror alt, håber alt, og udholder alt. Kærligheden ophører aldrig.

Dette er Jesus store kærlighed til hans disciple, til dig og mig der tilhører ham.

